erat sibi refugiū speciale vbi comedebat ⁊ dormie
bat cū discipulis suis. Ibi ⁊ mater eius cū sororibus suis quiescebat inde nullatenꝰ recedendo. Cō
spice bene ipsam dñam. qꝛ erat timore ꝑterrita de
dilectissimo filio suo nec se ꝓptēa ab illo sepabat.
Et cū dñs defendēs magdalenā a murmure ꝓditoris diceret. mittēs hoc vngentū ī caput meū ad se
peliendū me fecit. An nō credis ꝙ huiꝰ vbi gladius matris animā ꝑtransiret? Quid enim de morte
sua poterat expressius dicē? Similiter ⁊ alij oms
erāt ꝑterriti ⁊ anxijs cogitationibꝰ pleni. colloquē
tes ad inuicē vnus cū altero hincinde more illoruz
qui habent dura et aduersa tractare. tūc cōpatere
ipsis ⁊ nūc libenter cū eis cōuerseris.

De maledictione ficus et festo palmarum.

Frequētabantur mysteria. implebant̄ scrip
ture ꝑ dominū ihesum instante tpe quo vo
lebat remediū mūdo cōferre ꝑ ꝓprij corporis passio
nē. Igitur die sequēti sūmo mane scilicet die dm̄
ca ꝑauit se ad eūdū iherusalem nouo et incōsueto
modo. sed sicut fuerat ꝓphetatū. Cūqꝫ ꝑgere vel
let mater pio affectu retrahebat eum. similiter et
discipulis ⁊ alijs videbatur ītolerabile ꝙ illuc iret
et vt poterant retrahebant eum. O deus quomo
do diligebant eū. et quomodo erat ipsis amaꝝ q̄c
quid lederet ipsum. Ipse vero aliter disposuerat.

q̄ vniuersoꝝ salutē sitiebat· Cepit ergo ire· et illa
pua comitiua sed fidelis sequuta ē ipsū· Cū autem
venisset bethfage et vbi eos expectabat· qui erat
viculus sacerdotum in medio itineris ī latere mon
tis oliueti· misit duos de discipulis suis in castellū
qd̄ corā eis erat· scilicet in iherusalē· vt adducerēt
ei azimā et pullum eius alligatos in biuio ⁊ in loco
publico ad ministeria pauperum deputatos· Azi-
na dicitur cōmunis fuisse pauperibus qui ꝓpria iu
menta non habebant· Cūqꝫ ī ea quis operatus fu
erat pabulū dabat ei ⁊ pullo pariter q̄ ad opera cō
munia nutriebantur· nōdū em̄ quisqꝫ ascenderat
eū· Per azimam potest ītelligi caro· ꝑ pullū vanū
desideriū nostꝝ· q̄ subijcere debemus vt deus ibi se
deat· Quo facto dn̄s ihesus p̄mo sup azimā ⁊ parū
post sup pullū humilit̄ ascendit· sup quos discipu
li vestimenta sua posuerunt et sic equitabat dn̄s
mūdi· Et q̄uis iustissimū foret eū honorari· hono
ris tamen tempore talibus dextrarijs et phaleris
vsus n̄ē· Cōspice nūc bene ipsū ⁊ vide quomodo ī
hoc suo honoē vituperauit honorabilē pompā mū
di· Non em̄ fuerant hec animalia frenis et sellis
deauratis et phaleris sericatis more stulticie mun
dialis ornata· sed vilibus pannis et duobus fu-
niculis cum esset rex regum et dominus dominan
tium· In hoc itinere dum ascenderet iherusalem

putant quidā eū esurisse ⁊ accessit ad ficū ⁊ cū nō i
uenisset in ea nisi folia maledixit ei ⁊ statim aruit.
Qd̄ licet apud matheū legat̄ seq̄nti die factum pu
tamus recapitulando dictū. hoc mystice factū est
a dn̄o quia sciret nō esse tempus ficuum. Nam ꝑ ta
lem arborem virentē folijs fructibus autē caren-
tē intelligi possunt hypocrite ⁊ simlati. qui exterio
rē apparentiam hn̄tes interius vacui sunt ⁊ infruc
tuosi. Et cum appropinq̄ret ih̄s ad descensū mon-
tis oliueti multi descēdentium cū eo substernebant
vestimenta sua in via. Alij cedebāt ramos de arbo
ribus palmarū et oliuarum et sternebant in via.
Turba autē multa que venerat ad diem festum ⁊
pueri ⁊ plebicula iherosolimoꝝ cum sciuerūt dn̄m
ih̄m illuc venisse tollentes ramos oliuaꝝ ⁊ palma
rum exierunt obuiam ei vsq; ad montem oliueti.
Et vt regē cū ymnis ⁊ canticis cū vestiū suaꝝ ⁊ ra
moꝝ arborū stratione ⁊ leticia magna eum susce-
perunt. et ab illo loco cū ymnis ⁊ laudibus vsq;
iherusalem deduxerunt. Et qui p̄cedebant ⁊ qui se
quebantur clamabant Osanna. id est. salua ob-
secro. Et quidam phariseoꝝ de turba dicebant ei
vt increparet discipulos. Quib⁹ respōdit. Si hi
tacuerūt lapides clamabūt q̄ his tacentibus i pas
sione petre scisse sūt ⁊ clāuerūt eū dn̄m mn̄di. Sz
illi qui eū cum tāto triūpho susceperūt nō diu post

contraria in eo fecerunt. Unde Bernardus Ab eo
dē ꝑplo in eodē loco et ipō pene tpe paucis diebus in
terpositis primo cū tanto triūpho susceptus postea
crucifixus est. O q̄ dissimile ē Tolle crucifige eū.
et Bñdictus q̄ venit in noīe dm̄. Qm̄ dissimile est
Rex israhel et Nō hēmus regē nisi cesarē. Qm̄ dis
simile Rami virētes et Crux clauiꝛ spine. Cui pri
us vestimenta sternebantur aliena. ecce suis exui
tur. et sors mittitur sup ea. Ve tibi amaritudo pec-
catoꝝ meoꝝ ꝓpter que diluenda tanta amaritudo
necessaria est. hec Bernardus. Immiscuit aūt cuꝫ
p̄dicta leticia et fletū. nā cum appropinquaret ihe
rusalem p̄uidens casum eius. fleuit sup illam di-
cēs. q̄ et tu (subaudi) fleres si cognosceres ruinaꝫ
tuā futurā ꝛ casus eius. Et debes scire q̄ trib⁹ vi
cibus legimus dñm ihesū fleuisse. vna de morte la
zari scilicet humanā miseriā ꝛ infirmitatē ad quā
resuscitādus erat. alias hic. scilicet humanā cecita
tē ꝛ ignorātiā quia nō cognouerunt tēp⁹ offlictio
nis sue. Tertia vice fleuit in cruce scilicet humanā
culpā et maliciam q̄ videbat q̄ passio sua oīb⁹ suf
ficē poterat. ꝛ tñ nō oīb⁹ ꝓficiebat q̄ nō reprobis
et duris corde et īpenitētib⁹. Et de hac refert Apos
tol⁹ ad hebreos dicēs de tēpore sue passionis. quia
cū clamore valido ꝛ lacrimis exaudit⁹ ē ꝓ sua reue
rētia. de his tb⁹ hētur in textu. Sꝫ ꝛ alia vice tenet

ecclesia q̄ fleuit scz ĩfantul⁹. Et ideo cãtat. Vagit
ĩfans ĩter arta positus p̄sepia. qd̄ faciebat vt my
steriũ ĩcarnationis dyabolo occultaẽt. Cõspice g⁹
ipsũ nũc flentẽ. nã ⁊ flere deberes cũ eo. Flet em̄ lar
git̄ ⁊ fortit̄ q̄ ñ simulate ꝫ vẽ dolebat de ipsis. Vñ
corde amaro dolebat ⁊ flebat p illoꝝ ꝑiculo eternali
p̄dixit em̄ tũc ipsoꝝ excidiũ tẽporale. Cõspice etiã
discipulos q̄ diligent̄ ⁊ libent̄ vadunt semp iuxta
eũ cum timore ⁊ reuerẽtia. Ipsi barones ⁊ comites
sui domicelli ⁊ ad dextratores. nec credẽ debes q̄ ip
so flente discipuli sui potuerãt lacrimas cõtinere.
Intrauit ergo dñs ihs cũ isto triunpho et honore
turbaꝝ. de quo tota ciuitas ẽ cõmota dicẽs. Quis
est hic? Populi autẽ dicebãt. Hic ẽ ihs ꝓpheta a
nazareth galilee. Venit ĩ templũ ⁊ intrauit ꝓpter
tria. Primo vt doceret nos formam religionis. scz
vt quocũq; ꝑgim⁹ primũ ad domũ orationis si ibi
est adeamus. et ꝑ orationes deo cõmendati sic ad
agendũ negocia accedamus. Secũdo quia locus
publicus erat vbi posset inueniri ostendẽs se nõ in
uitum sed sponte pati. Tertio vt ostenderet ruinã
vrbis (ꝑ qua fleuerat) maxime ex sacerdotũ cul-
pa ꝓcessuram. Sacerdotes enim auaricie sue con
sulentes in porticibus templi hostias vendebant
cuiuscũq; generis. ne veniẽtes de longinquo nihil
offerrent si hostias presto non inuenirent. et ne

etiam pauperes (qui nihil secū tulerant) excusatō-
nem p̄tenderent pecunie nō habite· posuerāt ibidē
nūmularios q̄ mutuā sub cautione darēt pecuniā·
Et facto flagello de funiculis eijciebat emētes ⁊ vē
dentes· dicens ne domū oratōis facerēt speluncā
latronum· Nec sinebat vas aliqd deo nō dedicatū
transferri p templum· Et hec fuit secunda eiectio·
Tradūt quidam ꝙ q̄dam fulgor radiosus egredie
bat̄ ex oculis suis· quo territi sacerdotes ⁊ leuite nō
poterāt ei resistere· Similiter clerici et religiosi q̄
in templo dei sunt deputati· si secularibus negocijs
se implicent merito eiectionem a deo et eius indig
nationē timere debent· Et accesserunt ad eum ceci
et claudi in templo et sanauit eos· Et admirātes
principes sacerdotum ⁊ scribe dixerunt· qd signum
ostendis nobis quia hec facis Quia nō credimꝰ li
cere tibi ergo ostende nobis signū quo credamus·
Et respondit· Soluite templum hoc ⁊ in tribus
diebus excitabo illud· hoc autem dixit ihesus non
imp̄ando vel cōsulendo vel hortādo· sed p̄dicendo·
Et respiciebat diuites qui mittebant munera sua
in gazophilatium· et vidēs quādam viduā paup̄-
culam mittentē duos ereos nūmos valētes quar
tam partē sicli scilicet obulos quinqz· dixit discipu
lis suis ꝙ misisset plus q̄ omnes quia totum vic-
tum suū miserat· Alij vero ex sup̄abundanti sibi

ptem nō totū. Dixit autē ad quosdam qui in se cō-
fidebant tanq̄ iusti ꝑ opibus suis exterioribus
ꝛ aspernabant̄ ceteros ꝑabolā de phariseo ꝛ pub
licano. ꝛ intulit Omnis qui se exaltat humiliabi
tur ꝛ c̄. Et stetit dn̄s publice in tēplo p̄dicans po-
pulo ꝛ respōdens p̄ncipibus vsq̄ q̄si sero. Et licet
hic honoratus fuisset ab illis. nō est tamē inuen
tus aliq̄s qui eum ad comedendū vel bibendū inui
taret. Tota ergo die ipē et sui ieiunauerūt ꝛ sero
circūspectis oībus rediit cū eis in bethaniam vbi
mansit. q̄ (vt dicit glosa) Adeo pauper et nulli
adulatus est vt nullum in tanta vrbe inuenit qui
ei hospitium daret. Conspice ergo nūc etiam bene
ipsū. quia valde humiliter vadit ꝑ ciuitatem cum
illis paucis. qui sic honorifice venerat mane. Ex-
quo potes cōsiderare quia parum est de mūdano cu
randū honore qui sic terminatur in breui. Potes
etiam cōsiderare q̄uo sui gaudebant quādo hono-
rabat̄ a turbis. et multomagis quādo in bethaniā
redierunt illesi. quia maxime timebāt quādo ibāt
iherusalem. qd̄ nunc faciebat qualibet die. Omnis
enim alias sepius maxime tamen a precedenti die
sabbati vsq̄ ad diem cene loquutus ē iudeis et o-
peratus est palam in iherusalem. Erat ergo dieb9
docens in templo ꝛ noctibus exiens morabatur in
bethania. Ideo tota illa septimana penosa dicitur.

quia per totā illam laborauit dn̄s recreando sicut per primā mūdi ebdomadā opatus est creando. Ac prīceps nycodem⁹ pre timore populi vel verecūdia discendi (quia magister erat) nō die ꝫ nocte docē-dus ad eū venit. quē dn̄s interrogātem de introitu regni dei instruxit. ¶ De his que gesta sunt feria secūda. feria tertia. et feria quarta.

Ihesus autē sequenti die iterꝫ diluculo venit in templū ⁊ sedēs docebat populū. Pharisei vero inuidētes ⁊ insidiātes ei (quia sciebant eū mansue tū ⁊ misericordie p̄dicatorem. ⁊ ob hoc habere gra tiam ⁊ fauorem populi) adduxerūt ei mulierem de p̄hensam in adulterio. et ꝓpter hoc ꝑm legē lapi-dandā. querentes quid de ipsa faciendū esset. vt si iudicaret eā lapidari q̄si crudelem eum irriderēt ⁊ nō hn̄tem mīam quā ꝓplo predicabat. si autem di mitti. q̄si hostem legis cōdemnarēt. Ipse autem v trāqꝫ calūniam prudēter euitabat. qꝛ ⁊ iusticiā et misericordiam in iudicio ꝑuabat. Protulit em̄ iu stum iudiciū salua misericordia. prius tamē incli-nans se humiliter digito scripsit in terra ⁊ erigēs se dixit. Qui sine pc̄to ē vestꝝ p̄m⁹ lapidē in illam mittat. Quid autē scripsit ad litterā est incertū. q̄dam tamē dicunt ꝙ eis correspōdebat Iheronim⁹ videt̄ velle ī quadā epystola eū scripsisse. terra ter ra absorbe viros istos abdicatos. Vel ꝑm glosam